

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Muruianu)

DECIZIE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Ion Druță

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinînd recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Olioterra” și Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi împotriva hotărîrii din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată la examinarea bilanțului de lichidare și raportului final al lichidatorului debitorului Societatea pe Acțiuni „Avicola Roso SL”, cu sediul în satul Floreni, rl Anenii Noi, cod fiscal 1002601002620,

c o n s t a t ă :

La data de 23 ianuarie 2012, SA „Avicola Roso SL” s-a adresat cu cerere în instanța de judecată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin încheierea din 03 februarie 2012 a Curții de Apel Bender a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SA „Avicola Roso SL” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin hotărîrea din 13 aprilie 2012 a Curții de Apel Bender a fost intentat procesul de insolabilitate în privința debitorului SA „Avicola Roso SL” și a fost desemnat administrator al insolabilității Igor Purcel.

Prin încheierea din 17 mai 2013 a Curții de Apel Bender a fost intentat procesul de faliment în privința debitorului SA „Avicola Roso SL” și a fost desemnat ca lichidator Maxim Timoșin.

La data de 25 septembrie 2014 cauza a fost repartizată aleatoriu pentru a fi judecată în Curtea de Apel Chișinău.

La data de 27 aprilie 2016, Maxim Timoșin - lichidatorul SA „Avicola Roso SL” a depus în instanța de insolabilitate o cerere prin care a solicitat aprobarea bilanțului de lichidare, aprobarea raportului final al lichidatorului, încetarea procesului de insolabilitatea în privința SA „Avicola Roso SL”, radierea debitorului din Registrul de stat al persoanelor juridice a debitorului SA „Avicola Roso SL”.

Concomitent, a prezentat raportul final de lichidare a debitorului și procesul-verbal al ședinței Comitetului Creditorilor SA „Avicola Roso SL”.

Conform cererii prezentate și raportului final s-a indicat că a fost evaluată și valorificată toată masa debitoare, iar Comitetul Creditorilor cu vot unanim a decis lichidarea SA „Avicola Roso SL”.

Prin hotărârea din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a aprobat bilanțul de lichidare și raportul final al debitorului SA „Avicola Roso SL”; s-a lichidat SA „Avicola Roso SL” cu sediul în satul Floreni, rl Anenii Noi, cod fiscal 1002601002620; s-a dispus încetarea procesului insolvenței cu radierea SA „Avicola Roso SL” din Registrul de Stat al Întreprinderilor și Organizațiilor și Registrele Inspectoratului Fiscal de Stat; s-au considerat stinse creanțele neexecutate ale SA „Avicola Roso SL” față de creditorii săi.

La data de 20 iunie 2016, SRL „Olioterra” a declarat recurs împotriva hotărârii din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că în pofida faptului că în ședința de judecată din 06 iunie 2016 instanța de insolvență i-a recunoscut ca creditor al masei debitorului SA „Avicola Roso SL” fiind admisă creanța curentă a acestuia în mărime deplină, nu a aplicat legea ce reglementează procedura de stingere a creanței respective și a pronunțat o hotărâre ilegală, care nu reflectă măsurile întreprinse în vederea stingerii creanței curente a recurentului.

Consideră că, instanța de fond nu a argumentat posibilitatea sau imposibilitatea stingerii creanței curente a creditorului masei, precum a fost recunoscut recurentul.

Un prim aspect important în acest sens, invocă răspunsul administratorului insolvenței Maxim Timoșin la întrebarea instanței de fond în ședința de judecată din 06 iunie 2016 referitor la faptul dacă comitetul creditorilor SA „Avicola Rosa SL” sunt în cunoștință de cauză despre existența creanței curente a creditorului masei SRL „Olioterra”, conform căruia a confirmat că comitetul creditorilor nu este la curent despre existența acestei creanțe.

Relevă că, rezultând din prevederile art. art. 2, 66 alin. (1) lit. m), 68 alin. (11), 148 alin. (2) al Legii insolvenței, constată suplimentar că instanța de fond nu a aplicat legea ce urma a fi aplicată, în vederea definirii motivelor care au determinat administratorul insolvenței Maxim Timoșin de a nu stinge din contul special creanța curentă a SRL „Olioterra”.

Afirmă că, din motive necunoscute atât pentru instanța de fond cât și pentru recurent, administratorul insolvenței a încălcat obligațiunile sale prevăzute la art. 186 alin. (3) lit. d) al Legii insolvenței, conform cărora în perioada de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței este obligat să supravegheze ca debitorul să execute la timp obligațiile curente ale masei.

În opinia recurentului, hotărârea contestată urmează a fi casată integral, deoarece instanța de fond nu a făcut dovada executării tuturor măsurilor și aplicării echitabile a legislației în vigoare, în vederea determinării circumstanțelor care fac imposibilă stingerea creanței recurentului.

Indică că, instanța de fond s-a limitat și la chestionarea administratorului insolvenței cu privire la modalitatea și procedura de stingere a altor creanțe curente din contul special al debitorului. Având în vedere că comitetul creditorilor nici nu cunoaște despre existența creanței curente a creditorului, în opinia sa, se constată că nu s-a epuizat suspiciunea că dispunerea lichidării debitorului ar putea

avea loc în circumstanțe diferite în cazul în care comitetul respectiv ar fi fost informat despre creanța curentă a recurentului.

Remarcă că, prin adoptarea hotărîrii de lichidare a debitorului, instanța de fond a neglijat dreptul recurentului la un proces echitabil, constituind o ignoranță totală a instanței de fond față de argumentele recurentului, fiind lăsate fără examinare circumstanțele neclare care au determinat administratorul insolvenței de a refuza stingerea creanței curente.

La data de 29 iunie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (Vol.IV, f.d.193), Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi a declarat recurs împotriva hotărîrii din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că a luat cunoștință de hotărîrea în cauză la data de 17 iunie 2016, care a fost publicată în Monitorul Oficial al RM nr. 163-168 din 17 iunie 2016.

Menționează că, în contextul prevederilor art. art. 15 alin. (1), 247 alin. (1), 248 alin. (1), (4) al Legii insolvenței, cazurile incluse constituie temeuri independente de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere în cazul în care au prejudiciat întreprinderea și au adus-o la stare de insolvență. Prezența măcar a unui singur indice din cele indicate în articolele menționate în acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere în sensul legii insolvenței, constituie un temei suficient pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului.

Indică că, rezultînd din prevederile art. art. 48, 69, 67 al Legii nr.135 din 14.06.2007 privind societățile cu răspundere limitată, organe de conducere ale societății sunt adunarea generală a asociaților, conducerea societății, administratorul societății, cenzorul.

Conform art. 68 alin.(2) Cod civil, fondatorul (membrul) persoanei juridice nu răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligațiile fondatorului (membrului), cu excepțiile stabilite de lege sau de actul de constituire. Conform art. 45 alin. (2) din legea menționată, în afară de obligațiile enumerate în alin. (1) al acestui articol, asociatul are și alte obligații stabilite de lege și de actul de constituire. Este de observat că aceste texte de lege impune drept condiții de răspundere a asociatului (fondatorului) în cazurile stabilite de lege sau de actul de constituire.

Cît privește prevederile art. 9 alin. (3) din Legea privind societățile cu răspundere limitată care stabilesc că asociații nu răspund pentru obligațiile societății, se menționează că, raportînd prevederile date la prevederile art. 68 alin. (2) Cod civil, art. 45 alin.(2) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, se deduce că, condițiile de răspundere subsidiară a asociatului (fondatorului) în cadrul procesului de insolvență reglementate prin Legea insolvenței se încadrează în rigorile „cazurile stabilite de lege sau de actul de constituire”, adică prevederile ambelor legi se completează una pe alta și nicidecum nu se contrazic.

Consideră că, rezultînd din prevederile art. 15 și 248 al Legii insolvenței, în dependență de motivele apariției stării de insolvență a debitorului, fondatorul (asociatul) va purta răspundere subsidiară solidară față de creditorii sau la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de asociat

(fondator).

În acest sens relevă că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi la data de 11 aprilie 2016 a înaintat lichidatorului SA „Avicola Roso SL” –Maxim Timoșin cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, care a rămas fără examinare.

Remarcă că, în ședința de judecată la data adoptării hotărârii contestate, organul fiscal, ca creditor nu a fost citat nici de lichidator, nici de instanța de judecată, prin ce i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil.

Specifică că, la data intentării procesului de insolabilitate persoanele implicate în activitatea de administrare a societății au prejudiciat Bugetul Public Național cu suma de 2500107,07 lei.

Conform art.8 alin.(1) al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolabilitate a adoptat hotărârea contestată la data de 06 iunie 2016, ceea ce denotă că recursul declarat de SRL „Olioterra” la data de 20 iunie 2016, este în termen.

Cu referire la recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi la data de 29 iunie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (Vol.VI, f.d.193), Colegiul notează că hotărârea contestată a fost expediată în adresa lui Roman Stici, SRL „Olioterra” și Maxim Timoșin, însă, în adresa Inspectoratului Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi aceasta nu a fost expediată.

Conform recursului, Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi menționează că a luat cunoștință de hotărârea contestată la data de 17 iunie 2016, la data publicării acesteia în Monitorul Oficial, însă alte date care să ateste contrariul lipsesc.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi la data de 29 iunie 2016, este în termen.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va respinge recursurile declarate de SRL „Olioterra” și Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi împotriva hotărârii din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 429 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Conform art. 135 alin. (1)- (8) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, odată cu adoptarea hotărârii de intentare a procedurii de insolabilitate cu inițierea

procedurii simplificate a falimentului, lichidatorul notifică despre desemnarea sa organul care a efectuat înregistrarea de stat a debitorului, anexînd hotărîrea instanței de insolvabilitate. Îndată după preluarea funcției, lichidatorul, în comun cu reprezentantul debitorului, iar în lipsa acestuia, în comun cu președintele comitetului creditorilor, iar dacă un astfel de comitet nu a fost desemnat, în comun cu un reprezentant al creditorilor desemnat de instanța de insolvabilitate, face și semnează inventarul și bilanțul în care constată situația exactă a activului și a pasivului. În termen de 15 zile de la data consolidării tabelului definitiv al creanțelor validate sau imediat după valorificarea masei debitoare în cazul în care aceasta există, lichidatorul prezintă instanței de insolvabilitate spre aprobare un proiect al bilanțului de lichidare, raportul final și, după caz, actul de carență a masei debitoare. După ce instanța de insolvabilitate aprobă raportul final al lichidatorului și bilanțul de lichidare, acesta va trebui să facă distribuția finală a tuturor fondurilor din patrimoniul debitorului. Fondurile nereclamate în termen de 30 de zile de către cei îndreptățiți vor fi stinse prin consemnare și depuse de către lichidator la bancă sau la notar. După ce fondurile sau bunurile din patrimoniul debitorului au fost distribuite, iar fondurile nereclamate au fost consemnate la bancă sau la notar, instanța de insolvabilitate, în baza cererii lichidatorului, încheie prin hotărîre procedura falimentului și radiază debitorul din registrul de stat al persoanelor juridice și din registrul de stat al întreprinzătorilor individuali. În cazul lipsei masei debitoare, instanța de insolvabilitate, odată cu aprobarea bilanțului de lichidare, adoptă o hotărîre de încetare a procesului, prin care dispune și radierea debitorului din registrul de stat în care este înscris. Prin încetarea procesului, debitorul se descarcă de obligațiile pe care le avea înainte de intrare în procedura falimentului, cu excepția cazului cînd este tras la răspundere subsidiară în modul prevăzut de lege. Dispozitivul hotărîrii de încetare a procedurii falimentului și de radiere a debitorului din registrul de stat se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova în termen de 10 zile din data adoptării. După ce primește hotărîrea instanței de insolvabilitate, Camera Înregistrării de Stat radiază debitorul din registrul de stat al persoanelor juridice sau din registrul de stat al întreprinzătorilor individuali la data hotărîrii.

Conform art. 175 al al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, după terminarea distribuției finale a masei debitoare, instanța de insolvabilitate pronunță o hotărîre de încetare a procesului de insolvabilitate și de radiere a debitorului din registru. Procedura de restructurare a debitorului prin continuarea activității sau prin lichidare în bază de plan va înceta în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă procesul începe ca o procedură de restructurare, dar, ulterior, devine procedură a falimentului, ea va înceta în conformitate cu dispozițiile alin.(1). Dispozitivul hotărîrii de încetare a procesului de insolvabilitate se publică în modul stabilit la art.7. Articolul 35 se aplică în modul corespunzător. În două săptămîni de la data publicării dispozitivului hotărîrii, administratorul/lichidatorul prezintă registrului de stat al persoanelor juridice sau registrului de stat al întreprinzătorilor individuali hotărîrea instanței de insolvabilitate care servește drept temei pentru radierea debitorului din registrul respectiv. Din momentul radierii, se consideră că debitorul este lichidat.

Instanța de insolvabilitate, în conformitate cu art.art. 355-356 Cod de procedură civilă, fiind investită cu judecarea pricinii în speță, corect a ajuns la concluzia de a înceta procesul insolvabilității cu radierea SA „Avicola Roso SL” din

Registrul de Stat al Întreprinderilor și Organizațiilor și Registrele Inspectoratului Fiscal de Stat.

Din materialele pricinii se constată cu certitudine că prin încheierea din 03 februarie 2012 a Curții de Apel Bender a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de debitorul SA „Avicola Roso SL” cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa și a fost desemnat ca administrator provizoriu Igor Purcel (Vol. I, f.d.73-75).

Prin hotărârea din 13 aprilie 2012 a Curții de Apel Bender a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința debitorului SA „Avicola Roso SL” și a fost desemnat administrator al insolvabilității Igor Purcel (Vol.I, f.d.184-186).

Prin încheierea din 17 mai 2013 a Curții de Apel Bender a fost intentat procesul de faliment în privința debitorului SA „Avicola Roso SL” și a fost desemnat ca lichidator Maxim Timoșin (Vol.IV, f.d.287-291).

La data de 27 aprilie 2016, lichidatorul a prezentat instanței de insolvabilitate o cerere prin care a solicitat aprobarea bilanțului de lichidare, aprobarea raportului final al lichidatorului, încetarea procesului de insolvabilitate în privința SA „Avicola Roso SL”, radierea debitorului din Registrul de stat al persoanelor juridice a debitorului SA „Avicola Roso SL” (Vol.VI, f.d.128).

Concomitent, Colegiul reține că Maxim Timoșin - lichidatorul SA „Avicola Roso SL” a prezentat la materialele cauzei și raportul final cu privire la încetarea procesului de insolvabilitate în privința SA „Avicola Roso SL”, bilanțul de lichidare al SA „Avicola Roso SL” și procesul verbal al ședinței Comitetului Creditorilor SA „Avicola Roso SL” din 30 martie 2016.

Conform art. 2 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, masă debitoare reprezintă bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Conform art. 39 alin.(1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, precum și cele pe care acesta le dobîndește și le recuperează pe parcursul procesului.

Din capitolul III al raportului final cu privire la încetarea procesului de insolvabilitate în privința SA „Avicola Roso SL” rezultă că masa debitoare depistată, atît grevată, cît cea liberă de gaj, a fost evaluată conform prevederilor Legii insolvabilității și a fost valorificată, iar sumele obținute în rezultatul valorificării au fost distribuite creditorilor garanțați și curenți conform prevederilor art. art. 43,61, 66, 132, 150 al Legii insolvabilității. La prezentarea raportului lichidatorului s-a constatat lipsa totală a masei debitoare (Vol. VI, f.d.131).

De asemenea, Colegiul relevă că din procesul verbal al ședinței Comitetului Creditorilor SA „Avicola Roso SL” în procedură de faliment din 30 martie 2016, s-a decis prin vot unanim lichidarea debitorului SA „Avicola Roso SL” în procedură de faliment (Vol.VI, f.d.136).

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind justă constatarea instanței de insolvabilitate precum că restabilirea activității debitorului nu este posibilă, activitatea fiind stopată ireversibil și persoană ce reprezintă debitorul nu se opune lichidării.

Totodată, Colegiul reține și faptul că în cadrul ședinței Comitetului Creditorilor SA „Avicola Roso SL” în procedură de faliment din 30 martie 2016 lichidatorul a prezentat raportul final cu propunerea de lichidare a debitorului, însă, careva înscrisuri sau propuneri ce ar confirma intenția cărorva persoane de a avansa cheltuielile întru continuarea procesului de insolvabilitate a SA „Avicola Roso SL” nu au fost prezentate nici în cadrul ședinței comitetului creditorilor, nici în cadrul ședinței de judecată, fapt corect reținut, în esență, de instanța de insolvabilitate.

În consecință, Colegiul consideră corectă aprecierea instanței de insolvabilitate precum că din materialele pricinii se atestă lipsa masei debitoare a SA „Avicola Roso SL”.

Argumentul recurentului SRL „Olioterra” precum că instanța de insolvabilitate nu a aplicat legea care urma a fi aplicată la constatarea faptului dacă s-au întreprins sau nu măsurile necesare stingerii creanței sale de către lichidatorul este lipsit de suport probant, deoarece din raportul final prezentat de către lichidatorul debitorului s-a constatat cu certitudine lipsa masei debitoare, fapt reiterat și *supra*.

Mai mult, sumele obținute în rezultatul valorificării masei debitoare au fost distribuite între creditorii garantați și curenți.

Colegiul consideră irelevant argumentul recurentului SRL „Olioterra” precum că administratorul insolvabilității ar fi încălcat prevederile art. 186 alin.(3) lit.d) al Legii insolvabilității ce ține de obligația sa de a supraveghea în cadrul perioadei de restructurare executarea de către debitor la timp a obligațiilor curente ale masei, deoarece careva probe în acest sens nu au fost prezentate și SRL „Avicola Roso SL” nu s-a aflat în proces de restructurare.

De asemenea, recurentul SRL „Olioterra” nu a indicat concret prin ce se manifestă acțiunile instanței de insolvabilitate invocând neaplicarea echitabilă a legislației în vigoare de către aceasta în vederea determinării circumstanțelor care fac imposibilă stingerea creanței sale.

Colegiul precizează că sumele deținute de lichidator în conturile special deschise conform prevederilor art. 66 alin.(1) lit. m), art. 68 alin.(11) al Legii insolvabilității, de asemenea, sunt distribuite între creditorii.

Afirmația recurentului SRL „Olioterra” precum că instanța de insolvabilitate nu a aplicat legea ce urma a fi aplicată în vederea definerii motivelor ce au determinat administratorul de a nu stinge creanța din contul special este irelevantă, or, din materialele pricinii se atestă că în rezultatul valorificării bunurilor ale masei debitoare toate sumele au fost distribuite către creditorii existenți, ceea ce presupune că inclusiv și sumele acumulate în contul special.

Tot aici, este de menționat că recurentul SRL „Olioterra” nu a prezentat careva probe care să ateste că lichidatorul deține mijloace bănești pentru stingerea creanțelor, dar nu-și execută obligațiile.

Argumentele SRL „Olioterra” precum că Comitetul Creditorilor nu a fost înștiințat despre existența datoriei nu este relevant și nu poate fi invocat ca temei al ilegalității hotărârii judecătorești.

În consecință, Colegiul decelează că argumentele invocate de recurentul SRL „Olioterra” nu constituie temei de casare a hotărârii contestate, în condițiile când acestea nu constituie decât niște generalizări, fără a specifica în ce constă ilegalitatea hotărârii contestate.

Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi precum că cererea depusă pe numele lichidatorului la data de 11 aprilie 2016 privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului a rămasă fără examinare.

Conform art. 247 alin. (1), (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 248 alin.(1) Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni:a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

În acest sens, Colegiul notează că din procesul verbal al ședinței Comitetului Creditorilor SA „Avicola Roso SL” din 30 martie 2016 rezultă că reprezentantul Inspectoratului Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi la data de 30 martie 2016 a propus comitetului creditorilor, din care face parte și Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi, tragerea la răspundere subsidiară, în temeiul art. art. 247-248 al Legii insolvenței a membrilor organului de conducere a debitorului. Însă, fiind pusă la vot această propunere, trei din membrii comitetului de creditori au votat contra. În final, s-a decis să nu fie trași la răspundere subsidiară membrii organului de conducere a debitorului (Vol.VI, f.d.136).

Mai mult, conform art. 62 alin. (6), (9) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrea comitetului creditorilor este obligatorie pentru toate persoanele antrenate în procedurile de insolvență, de faliment sau de restructurare a debitorului și acționează în partea ce nu contravine hotărîrilor adunării creditorilor și ale instanței de insolvență. Orice creditor, administratorul insolvenței/lichidatorul poate formula contestație împotriva hotărîrilor

comitetului creditorilor la prima adunare a creditorilor, iar hotărîrea acesteia poate fi contestată în instanța de insolabilitate în termen de 5 zile calendaristice de la adoptarea ei.

În contextul dat, Colegiul relevă că recurentul Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi nu a beneficiat de drepturile acordate conform legislației în vigoare.

Mai mult, conform art. 248 alin.(3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolabilitate să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin.(1) dacă administratorul insolabilității/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin.(1) amenință să se prescrie.

La caz, Comitetul Creditorilor a fost contra tragerii la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a debitorului, fapt reiterat și *supra*.

În consecință, Colegiul relevă că careva circumstanțe ce ar duce la casarea hotărîrii contestate rezultînd din cele invocate de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi în recursul declarat în raport cu materialele pricinii, nu au fost constatate. Or, reiterarea normelor de drept material în lipsa unor probe pertinente și concludente, nu constituie temei de anulare a hotărîrii instanței de insolabilitate.

Colegiul consideră neîntemeiat și argumentul recurentului Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi precum că nu a fost înștiințat despre ședința de judecată, deoarece Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi face parte din membrii Comitetului Creditorilor al debitorului și participînd la ședința comitetului creditorilor din 30 martie 2016, cunoștea despre faptul că s-a decis lichidarea debitorului cu vot unanim, aspect ce urma a fi finalizat prin intermediul instanței de judecată, rezultînd din prevederile art. 135, art. 175 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Astfel, recurentul Inspectoratul Fiscal de Stat pe rl Anenii Noi urma să dea dovadă de diligență în realizarea drepturilor sale procedurale acordate prin lege. Or, legislația în vigoare nu obligă instanța de judecată de a înștiința fiecare creditor despre examinarea chestiunii privind încetarea procesului de insolabilitate în cazul existenței Comitetului Creditorilor.

Colegiul constată că instanța de insolabilitate a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind circumstanțele de fapt, legea materială ce guvernează raportul juridic.

În circumstanțele de fapt și de drept menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea instanței de insolabilitate este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu verificarea și aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse, cu menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată

„Olioterra” și Inspectoratul Fiscal de Stat pe rî Anenii Noi.

Se menține hotărîrea din 06 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată la examinarea bilanțului de lichidare și raportului final al lichidatorului debitorului Societatea pe Acțiuni „Avicola Roso SL”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței:

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Ion Druță

Mariana Pitic

Oleg Sternioală